

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o P 103204 22 Gž
Brčko, 07.12.2022. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Lučić Vuka, kao predsjednika vijeća, Drpljanin Šejle i Jović Roberta, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja „Astra plan“ d.o.o. Brčko, zastupanog po punomoćniku Milićević Darku, advokatu iz Brčkog i „Prizma“ d.o.o. Bijeljina, zastupanog po punomoćniku Oparnica Draganu, advokatu iz Brčkog, protiv tuženog Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zastupanog po zastupniku po zakonu Pravobranilaštvu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, radi duga, v.sp. 80.000,00 KM, odlučujući o žalbama tužitelja i tuženog izjavljenim protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 103204 17 P od 12.11.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 07.12.2022. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tužitelja i žalba tuženog, kojim pobijaju presudu Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 103204 17 P od 12.11.2021. godine u dijelu stava prvog, stavu drugom i stavu trećem izreke, se ODBIJAJU kao neosnovane i presuda u tim dijelovima POTVRĐUJE.

U preostalom dijelu žalba tuženog se DJELIMIČNO USVAJA i rješenje o troškovima postupka (odluka o troškovima) sadržano u dijelu stava prvog izreke presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 103204 17 P od 12.11.2021. godine, PREINAČAVA tako što se obavezuje tuženi da tužiteljima nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.919,90 KM u roku od 30 dana od dana prijema ove presude.

Odbija se zahtjev tužitelja „Prizma“ d.o.o. Bijeljina na ime naknade za sastav odgovora na žalbu.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 103204 17 P od 12.11.2021. godine (u daljem tekstu prvostepena presuda) odlučeno je kako slijedi:

„OBAVEZUJE SE tuženi Brčko distrikt da tužiocima „ASTRA PLAN“ DOO Brčko i „Prizma“ DOO Bijeljina, kao solidarnim povjeriocima, na ime duga isplati

iznos od 29.164,61 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od 13.04.2017. godine pa do konačne isplate, kao i da im nadoknadi troškove parničnog postupka 2.160,53 KM, a sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

Sa viškom tužbenog zahtjeva tužioci SE ODBIJAJU.

OBAVEZUJU SE tužioci da tuženom solidarno, na ime sniženja naknade, isplate iznos od 3.182,40 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja protivtužbe, pa do konačne isplate sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.“

Protiv prvostepene presude, žalbe su blagovremeno izjavili i tužitelji i tuženi.

Tužitelji su žalbu izjavili protiv dijela prvostepene presude sadržanog u stavu drugom i trećem izreke zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom Apelacionom sudu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine da žalbu uvaži i prvostepenu presudu u pobijanim dijelovima ili preinači tako što će tužbeni zahtjev u cijelosti usvojiti kao osnovan, te tuženog obavezati da im nadoknadi troškove ovog postupka ili ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Tuženi je žalbu izjavio protiv dijela prvostepene presude sadržanog u stavu prvom izreke i u dijelu stava trećeg izreke zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom Apelacionom sudu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine da žalbu uvaži i prvostepenu presudu u pobijanim dijelovima ili preinači tako što će tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan a tužitelje obavezati da mu nadoknade troškove parničnog postupka, te odrediti tačan početak roka za dosuđenu mu zateznu zakonsku kamatu na njegovu protivtužbu ili ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Na žalbu druge strane tužitelj „Astra plan“ d.o.o. Brčko i tuženi nisu odgovorili, dok je tužitelj „Prizma“ d.o.o. Bijeljina odgovorio, a u odgovoru pobija žalbene razloge i navode, te predlaže da ovaj sud žalbu tuženog odbije kao neosnovanu, a tuženog obaveže da mu nadoknadi trošak za sastav odgovora na žalbu u iznosu od 1.238,50,00 KM.

Nakon što je ispitao prvostepenu presudu u smislu odredbe člana 330. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 8/09, 52/10 i 27/14, u daljem tekstu Zakon o parničnom postupku), ovaj sud je ocijenio da je žalba tužitelja neosnovana, dok je žalba tuženog djelimično osnovana i odlučio je kao u izreci ove presude iz razloga koji slijede:

Predmet raspravljanja i odlučivanja u ovoj parnici je, prvo zahtjev tužitelja (tužbeni zahtjev konačno preciziran podneskom od 13.10.2021. godine), kojim traže da sud obaveže tuženog da im, kao solidarnim povjeriocima, na ime duga isplati iznos od 88.118,37 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 13.04.2017. godine pa do konačne isplate, a potom i zahtjev tuženog (protivtužbeni zahtjev konačno preciziran na ročištu za glavnu raspravu održanom 13.10.2021. godine) kojim traži da sud obaveže tužitelje da mu solidarno, na ime sniženja naknade, isplate iznos od

3.182,40 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja protivtužbe pa do konačne isplate, uz zahtjev tužitelja/tuženog za dosudu troškova parničnog postupka.

Protivljenje tužbenom zahtjevu tuženi je iskazao raznim prigovorima, da bi u konačnom istakao da tužitelji nisu dokazali ni osnov ni visinu svog zahtjeva.

Postavljeni protivtužbeni zahtjev tužitelji su osporili tvrdnjom da su radovi izvedeni u svemu prema ugovoru o građenju i u skladu sa pravilima struke, zbog čega su neosnovane primjedbe koje je tuženi istakao.

Odlučujući o tužbenom i protivtužbenom zahtjevu, polazeći od činjeničnih tvrdnji na kojima su tužitelji/tuženi zasnovali svoje zahtjeve, kao i činjeničnih tvrdnji i argumenata kojima su osporavali zahtjeve drugog i pozivajući se na rezultate rasprave (dokaze koji su trebali potvrditi ili pobiti njihove zahtjeve i navode) prvostepeni sud je utvrdio:

- da je tuženi 01.12.2015. godine oglasio otvoreni postupak javne nabavke, između ostalog i LOT 12, koji se odnosio na rekonstrukciju i restauraciju fasade na zgradi „P.“ i u tenderu objavio uslove za dostavljanje ponuda,

- da je tužitelj „Astra Plan“ d.o.o. Brčko dostavio ponudu za izvođenje radova na LOT 12 u iznosu od 150.043,70 KM, te u prilogu iste predmjer i predračun svih radova na rekonstrukciji i restauraciji objekta „P.“, kao i Ugovor o konzorcijumu broj AP-320-2212/15 od 22.12.2015. godine, zaključen između tužitelja, kao ugovornih strana, radi izvođenja radova na rekonstrukciji, restauraciji i revitalizaciji objekata koji imaju ambijentalnu vrijednost,

- da je navedenim ugovorom određeno da je „Astra Plan“ d.o.o. Brčko nosilac ponuđača i odgovoran za sve kontakte sa investitorom i njegovim predstavnicima, te zadužen za formiranje cijena izvođenja radova.... (član 1. Ugovora), a da je učešće „Prizma“ d.o.o. Bijeljina u grupi ponuđača pružanje radne snage po dogovorenoj cijeni između potpisnika ovih radova, kao i da će se isplata ugovorenih radova vršiti sa računa „Astra Plan“ d.o.o. Brčko (član 4. Ugovora), kao i da je nosilac grupe ponuđača ujedno i strana zadužena za potpisivanje ugovora sa investitorom i prema tome nosilac svih obaveza koje proizilaze iz tih ugovora (član 5. Ugovora),

- da su tuženi (kao naručilac) i tužitelji (kao izvođač), na osnovu Odluke gradonačelnika Brčko distrikta Bosne i Hercegovine o izboru najpovoljnijih ponuđača za dodjelu ugovora broj predmeta 13-002786/15, broj akta 01.1-0100DA-0048/16 od 22.02.2016. godine, dana 14.03.2016. godine zaključili Ugovor o izvođenju radova (broj predmeta 13-002786/15, broj akta 01.1-0100DA-0059/16), kojim se izvođač obavezao da će za račun naručioca izvršiti radove (LOT12 – Rekonstrukcija i restauracija fasada na objektu „P.“), a na osnovu provedenog otvorenog postupka za nabavku radova za potrebe Kancelarije za upravljanje javnom imovinom Brčko distrikta Bosne i Hercegovine – 12 lotova, u svemu prema Odluci o pokretanju postupka javne nabavke broj 13-002786/15 od 09.10.2015. godine, broj Obavještenja o nabavci 1157-1-3-801-3-461/15, objavljeno na Portalu javnih nabavki dana 01.12.2015. godine, Tenderskoj dokumentaciji broj 13-002786/15, predmjeru radova i ponudi Izvođača radova od 21.12.2015. godine, koji čine sastavni dio ugovora u skladu

sa važećim tehničkim propisima, normativima i obaveznim standardima, koji važe za izvođenje radova ove vrste (član 1. Ugovora),

- da su za izvođenje radova iz člana 1. ovog Ugovora, ugovorne strane utvrdile cijenu u iznosu od 169.717,89 KM sa uračunatim PDV-om i svim ostalim troškovima (član 2. Ugovora),

- da je rok za izvršenje ugovorenih radova iz člana 1. Ugovora 110 radnih dana od dana uvođenja Izvođača u posao od strane naručioca radova....., rokovi iz ovog člana mogu se produžiti samo u slučaju više sile i promjenjenih okolnosti i to za onoliko dana koliko traju okolnosti koje su dovele do istih, kao i u slučaju da Naručilac ne izvrši svoje obaveze u ugovorenom roku, za onoliko dana koliko je potrebno za ispunjenje tih obaveza, kao i u slučaju kada ne postoje uslovi za izvođenje radova u skladu sa tehničkom regulativom, za onoliko dana koliko je neophodno da se ostvare potrebni uslovi, Izvođač je dužan da zahtjev za produženje roka podnese Naručiocu, čim sazna za razlog zbog koga se rok može produžiti, a ukoliko Izvođač svojom krivicom ne izvede sve radove u roku utvrđenom u ovom članu, dužan je platiti naručiocu penale u visini 1‰ (promil) od ugovorene cijene za svaki dan zakašnjenja, s tim da ukupan iznos penala ne može preći 5% od ugovorene cijene (član 3. Ugovora),

- da će se plaćanje izvršiti na osnovu ispostavljenih privremenih i okončane situacije, ovjera ispostavljenih situacija će se izvršavati u roku od 15 dana, a plaćanje istih u roku od 30 dana od ispostavljanja fakture za izvršene radove koji su predmet ugovora, izvršeni radovi iz člana 1. ovog Ugovora obračunavati će se na osnovu stvarno izvedenih količina ugovorenih radova iz građevinske knjige, uz primjenu jediničnih cijena iz Tenderske dokumentacije, a jedinične cijene iz Tenderske dokumentacije su fiksne (član 4. Ugovora),

- da je članom 5. Ugovora, između ostalog, ugovoreno da će nadzorni organ kontrolisati kvalitet i kvantitet izvršenih radova, ovjeravati gradilišnu i obračunsku dokumentaciju, izvršiti pregled, primopredaju i konačan obračun izvedenih radova (ukoliko se za to ne formira posebna komisija), u toku izvođenja radova, a ukoliko se utvrdi da kvalitet i kvantitet radova ne odgovara ugovorenim, nadzorni organ će pismenim putem naložiti Izvođaču radova da u određenom roku otkloni ukazane nedostatke vezane za kvalitet i kvantitet, ukoliko Izvođač radova ne može da otkloni konstatovane nedostatke, Naručilac ima pravo da odmah raskine ugovor i da zahtjeva naknadu štete koju je zbog toga pretrpio, po završetku ugovorenih radova i otklanjanju eventualnih nedostataka, Naručilac je dužan u roku od 5 dana organizovati tehnički pregled i primopredaju izvršenih radova, ugovorne strane su dužne sačiniti zapisnik o primopredaji radova i konačnom obračunu,

- da je garantni rok za kvalitet izvedenih radova 24 mjeseca od datuma zapisničke primopredaje izvršenih radova, u trajanju garantnog perioda Naručilac zadržava garantni depozit u visini od 10% od ugovorene cijene, garantni depozit se zadržava do isteka garantnog roka od 24 mjeseca, Izvođač može nakon ispostavljene okončane situacije ispostaviti depozitnu situaciju uz dostavu Naručiocu garancije sa trajanjem do isteka garantnog roka, ukoliko Izvođač ne dostavi bankovnu garanciju depozit se fakturiše nakon garantnog roka, u garantnom roku Izvođač je dužan da, na poziv Naručioca otkloni sve nedostatke koji su nastali krivicom Izvođača, ukoliko

Izvođač u garantnom roku na zahtjev Naručioca ne otkloni konstatovane nedostatke u roku od 7 dana od dana prijema zahtjeva, Naručilac može angažovati drugog izvođača da otkloni nedostatke, na teret Izvođača, ukoliko Izvođač ne može da otkloni konstatovane nedostatke, Naručilac ima pravo da odmah raskine Ugovor i da zahtjeva naknadu štetu koju je zbog toga pretrpio (član 6. Ugovora),

- da je članom 7. Ugovora, između ostalog, ugovoreno više obaveza Izvođača pa tako i da o svom trošku osigura potrebne prilaze gradilištu kao i unutrašnje saobraćajnice prema potrebama gradilišta, potrebne za normalno funkcionisanje gradilišta, da postupi po eventualnim primjedbama nadzornog organa ili Naručioca u pogledu izvođenja radova, da pismeno obavijesti Naručioca o završetku radova kako bi Naručilac u predviđenom roku organizovao zapisničku primopredaju,

- da je članom 8. Ugovora, između ostalog, ugovoreno više obaveza Naručioca pa tako i da preda Izvođaču tehničku i drugu dokumentaciju, da u utvrđenom roku uvede Izvođača u posao i ispuni svoje obaveze koje podrazumjevaju uvođenje u posao, da obezbijedi plaćanje ugovorene cijene na način utvrđen u članu 4. ovog Ugovora, da imenuje nadzornog organa za oblast izvođenja radova koji ispunjava uslove za vršenje nadzora prema Zakonu o prostornom planiranju i građenju u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine, da obezbijedi blagovremenu internu zapisničku primopredaju radova,

- da se u svemu ostalom što nije predviđeno ovim ugovorom, primjenjuju odredbe važećeg Zakona o obligacionim odnosima, a za slučajeve koji nisu uređeni Zakonom primjenjuju se posebne uzanse o građenju (član 9. Ugovora),

- da je (prema nalazu i mišljenju vještaka građevinske struke Novaković Gorana) investitor planirao obračun fasade po ortogonalnoj projekciji površine fasade, odnosno da je projektant vršio obračun fasade po ortogonalnoj projekciji,

- da se prilikom restauracije fasada, koje su obrađene raznim ukrasnim ornamentima, radovi obračunavaju po m² ortogonalne projekcije, bez odbitka otvora,

- da su tužitelji izvršili radove u ukupnoj vrijednosti od 123.688,30 KM sa PDV-om, a da im je od tog iznosa plaćeno 91.468,78 KM,

- da radovi koje tužitelji nazivaju viškom (malterisanje pasaža) ne predstavljaju višak radova, već spadaju u opisane radove koje su tužitelji dali u svojoj ponudi (pozicija VI/1),

- da je investitor odobrio produženje roka za izvršenje ugovorenih radova za 15 radnih dana, ali da su i pored tog produženja roka tužitelji kasnili sa izvođenjem radova za 18 dana, što iznosi 18 ‰ (promila), odnosno izraženo u novcu 3.054,92 KM,

- da je nadzorni tim imao primjedbi na kvalitet izvedenih radova, koje primjedbe su uredno unesene u građevinski dnevnik, te da je tuženi tražio od tužitelja otklanjanje istih,

- da troškovi otklanjanja utvrđenih nedostataka (neugrađenih dijelova stolarije i njihovog kvaliteta) iznose 3.128,40 KM,

- da ukupna vrijednost zadržanog depozita iznosi 16.971,79 KM.

Kod takvih činjeničnih utvrđenja,

polazeći od toga da su tužitelji zaključili Ugovor o izvođenju radova prema ponudi koju su sami dali, te su (prvenstveno „Astra plan“ d.o.o. Brčko kao neposredni izvođač radova), prije dostavljanja ponude mogli izvršiti pregled objekta koji je predmet javne nabavke i dati pravilnu ponudu,

zatim od toga da tužitelji neosnovano tvrde da su radovi završeni prije ugovorenog roka (nisu završeni ni u ugovorenom roku),

kao i od toga da su tužitelji pozvani da otklone nedostatke na objektu i u toku garantnog roka, a da to nisu učinili ni po isteku istog,

i pri tome imajući u vidu,

da je odredbom člana 57. Zakona o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“ broj 49/04, 19/05, 52/05, 8/06, 24/06, 70/06, 12/096, 60/10, 87/13 i 39/14) propisano da se ponuđač u postupku javne nabavke pridržava zahtjeva i uslova iz tenderske dokumentacije, a prije isteka roka za dostavu ponuda, svoju ponudu može izmijeniti, dopuniti ili od nje odustati,

da je prema pravnoj teoriji i praksi izvođač radova dužan izvesti sve ugovorene radove (pripreme, glavne i završne) u svemu prema projektnoj dokumentaciji i sa pažnjom dobrog stručnjaka,

da izvođač ima pravo zahtijevati produženje roka za izvođenje radova, ali o tome mora obavijestiti naručioca čim sazna za razlog,

da zahtjev tužitelja za isplatu radova obračunatih po razvijenoj metodi nije osnovan,

da su tužitelji predali radove sa utvrđenim nedostacima,

prvostepeni sud je zaključio da je tuženi obavezan da tužiteljima solidarno isplati iznos od 12.192,82 KM za izvršene, a neplaćene radove, te iznos od 16.971,79 KM na ime zadržanog depozita, odnosno ukupno iznos od 29.164,61 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od 13.04.2017. godine pa do konačne isplate, a da su tužitelji u obavezi da tuženom, na ime sniženja naknade, solidarno isplate iznos od 3.182,40 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja protivtužbe, pa do konačne isplate, dok je o troškovima parničnog postupka prvostepeni sud odlučio primjenom odredaba člana 119. i 120. Zakona o parničnom postupku uz primjenu pravila o uspjehu parničnih stranaka u odnosu na tužbeni zahtjev.

Ovo su u bitnom razlozi prvostepenog suda zbog kojih je odlučio kao u izreci ove presude.

Nezadovoljni djelimičnim usvajanjem tužbenog zahtjeva, odnosno time što je protivtužbeni zahtjev usvojen tužitelji u žalbi u bitnom tvrde da je prvostepeni sud povrijedio odredbe parničnog postupka koje konkretiziraju u povredi odredbe člana 8. Zakona o parničnom postupku (ocjena dokaza), pogrešno i nepotpuno utvrdio

činjenično stanje i pogrešno primjenio materijalno pravo (odredbe Zakona o obligacionim odnosima i Posebne uzanse o građenju).

U žalbi izjavljenoj protiv prvostepene presude, tuženi kroz sva tri žalbena razloga propisana odredbom člana 317. Zakona o parničnom postupku u bitnom tvrdi da je prvostepeni sud donoseći pobijanu presudu povrijedio odredbe članova 119. stav (2), 129. stav (2), 289. stav (1) i 298. Zakona o parničnom postupku, zatim da je pogrešno tumačio odredbu člana 6. Ugovora o izvođenju radova, a da se pogrešna primjena materijalnog prava ogleda u povredi odredbe člana 630. Zakona o obligacionim odnosima, odnosno člana 320. Zakona o parničnom postupku, kao i povredi odredbe Posebnih uzansi.

Prije svega, neosnovano tužitelji tvrde da je prvostepeni sud povrijedio odredbu člana 8. Zakona o parničnom postupku jer nije pravilno cijenio izvedene dokaze, posebno nalaz i mišljenje vještaka građevinske struke, odnosno dopune njegovog nalaza. Takve tvrdnje tužitelja ovaj sud nije našao osnovanim, jer je prvostepeni sud pravilno cijenio i prosudio sve izvedene dokaze u svemu onako kako mu nalaže odredba člana 8. Zakona o parničnom postupku. Svakom od dokaza prvostepeni sud je dao odgovarajući značaj obzirom na odredbe relevantnog Zakona o obligacionim odnosima po kojima je postavljeni tužbeni/protivtužbeni zahtjev raspravljao i prosuđivao u korelaciji sa prigovorima koje su stranke isticale tokom postupka. Na osnovu provedenih dokaza, prvostepeni sud je pravilno utvrdio sve relevantne činjenice i okolnosti za odlučivanje o tužbenom/protivtužbenom zahtjevu, te je dao pravilne i dovoljne razloge u pogledu utvrđenja svih odlučnih činjenica za presuđenje o istima, a stečeno uvjerenje o osnovanosti tužbenog zahtjeva (u obimu u kojem je osnovan), odnosno osnovanosti protivtužbenog zahtjeva je opravdao dovoljnim i uvjerljivim razlozima koji imaju činjeničnu i materijalnopravnu osnovu.

Također, kada je u pitanju način utvrđivanja, odnosno metoda obračuna izvršenih radova na rekonstrukciji fasade na predmetnoj zgradi, prvostepeni sud nije počinio povredu odredaba parničnog postupka iz člana 8. Zakona o parničnom postupku, samo zato što je ocijenio provedene dokaze (misli se na nalaz i mišljenje vještaka građevinske struke i njegove dopune) drugačije nego što tužitelji smatraju da ih je trebalo ocijeniti, odnosno izveo drugačije zaključke od tužitelja. Jer, pravo ocjene dokaza zadržano je za sud i prvostepeni sud je taj koji odlučuje koje će činjenice uzeti kao dokazane prema svom uvjerenju i na osnovu savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno, a i na osnovu rezultata cjelokupnog postupka. Prema tome, time što prvostepeni sud provedene dokaze nije tumačio onako kako tužitelji misle da ih je trebalo tumačiti nije počinjena povreda odredaba parničnog postupka, obzirom da je prvostepeni sud kritički analizirao i savjesno ocijenio provedene dokaze, koje su stranke ponudile i izvele na okolnosti utvrđivanja načina obračuna izvršenih radova na rekonstrukciji fasade (s tim u vezi ovaj sud nalazi za shodnim ukazati da iz iskaza svjedoka O.N., čije je preduzeće izvodilo molerske radove, proizilazi da mu je zakonski zastupnik tužitelja „Astra plan“ d.o.o. Brčko za izvršene radove „platio nerazvijenu površinu“).

Na drugačiju odluku prvostepenog suda (u pogledu tužbenog zahtjeva) ne može biti od uticaja ni tvrdnja tužitelja da su dodatni radovi (radovi na prolazu) rezultirali povećanjem obima posla (viškom izvršenih radova), odnosno da se radilo o opravdanom kašnjenju sa izvođenjem radova, kao i da tuženi (u pogledu protivtužbenog zahtjeva) nije imao većih primjedbi na kvalitet izvedenih radova, tj.

da se u konkretnom slučaju ne radi o nedostacima koji su po svojoj prirodi takvi da njihovo postojanje opravdava snižavanje ugovorene cijene.

Ovo stoga što je, prije svega, u postupku jasno utvrđeno da radovi koje tužitelji nazivaju viškom (malterisanje pasaža) ne predstavljaju višak radova, već spadaju u opisane radove koje su tužitelji dali u svojoj ponudi (pozicija VI/1), te su kao takvi u potpunosti regulisani odredbom člana 4. Ugovora o izvođenju radova broj predmeta 13-002786/15, broj akta 01.1-0100DA-0059/16 od 14.03.2016. godine (konačni obračun izvedenih radova izvršen je na osnovu stvarno izvedenih količina ugovorenih radova iz građevinske knjige, uz primjenu jediničnih cijena iz Tenderske dokumentacije).

Nadalje, kada je u pitanju kašnjenje tužitelja sa izvođenjem radova, odnosno njihovom opravdanošću, valja reći da je i u tom dijelu prvostepeni sud pravilno primijenio odredbe člana 42. i člana 44. Posebnih uzansi o građenju („Službeni list SFRJ broj 18/77 – u daljem tekstu Uzanse). Naime, iz dopisa Kancelarije za upravljanje javnom imovinom Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (dopisi od 03.08.2016. godine, 29.09.2016. godine i 04.10.2016. godine) prvostepeni sud je pravilno utvrdio da je navedeni organ tuženog upozoravao tužitelje na činjenicu da „radovi na objektu ne prate dinamiku izvođenja radova“, odnosno da se tužiteljima „skreće pažnja da radove na gradilištu organizuju tako da bi se isti završili u ugovorenom roku, kako bi se izbjegla primjena člana 3. Ugovora o izvođenju radova“, dok je prvi zahtjev za produženje roka za izvođenje radova (zahtjev podnesen od strane tužitelja „Astra plan“ d.o.o. Brčko) uslijedio tek 05.10.2016. godine (što je u suprotnosti sa odredbom člana 44. Uzansi) uz obrazloženje da se isti traži zbog, između ostalog, „poteškoća oko organizacije gradilišta zbog problema sa saobraćajem“, odnosno „pristupa stanovima“, tj. razloga koji se, shodno odredbi člana 7. Ugovora o izvođenju radova, ne mogu staviti na teret tuženom, jer je osiguravanje potrebnih prilaza gradilištu kao i unutrašnje saobraćajnice prema potrebama gradilišta (a koje radnje su neophodne za normalno funkcionisanje gradilišta), bila isključiva obaveza tužitelja.

U konačnom, ne stoji ni tvrdnja tužitelja kojom su tokom prvostepenog postupka bezuspješno osporavali protivtužbeni zahtjev i na kojoj tvrdnji istrajavaju i sada u žalbi, a koja se odnosi na to da se u konkretnom slučaju ne radi o nedostacima koji su po svojoj prirodi takvi da njihovo postojanje opravdava snižavanje ugovorene cijene, odnosno usvajanje protivtužbenog zahtjeva.

Naime, kako je to pravilno utvrdio i prvostepeni sud, tužitelji su od strane tuženog, odnosno njegovog organa (Kancelarije za upravljanje javnom imovinom) više puta upozoravani, prije svega, da izvedeni radovi nisu u skladu sa projektnom i tenderskom dokumentacijom (dopisi od 26.06.2016. godine, 29.09.2016. godine i 04.10.2016. godine), zatim da primjedbe navedene u pomenutim dopisima nisu otklonjene (Povrat privremene situacije od 03.02.2017. godine), a u konačnom i da se Izvođaču radova ostavlja primjeren rok za ispravku radova (rok od 30 dana) sa taksativno navedenim nedostacima koje treba otkloniti (Akt naznačen kao Primjedbe na izvedene radove od 28.03.2017. godine). Imajući u vidu sve naprijed navedeno prvostepeni sud je, primjenom odredaba člana 618. i 620. Zakona o obligacionim odnosima, pravilno zaključio da je protivtužbeni zahtjev osnovan, tj. da tuženi od tužitelja osnovano potražuje sniženje naknade u visini troškova potrebnih za otklanjanje navedenih nedostataka.

S druge strane, iako tuženi u žalbi osnovano navodi da je prvostepeni sud, donoseći pobijanu presudu, povrijedio odredbu člana 298. stav (1) Zakona o parničnom postupku, navedena povreda, odnosno propust prvostepenog suda u konačnom ne utiče na pravilnost i zakonitost prvostepene presude, jer u kontekstu onoga što se traži žalbenim prijedlogom tuženog, kod toga da je dispozitivom prvostepene presude (u pogledu tužbenog zahtjeva) već određen „tačan datum od kada počinje teći zakonska zatezna kamata“, ovaj sud, u konačnom, ne vidi smisao kojeg tuženi takvim svojim prijedlogom želi postići.

S tim u vezi, ovaj sud želi ukazati i da, u skladu sa odredbom člana 2. stav 1. Zakona o parničnom postupku, sud odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku. Prema tome, iz odredbe ovog stava Zakona o parničnom postupku proizilazi zaključak da u parničnom postupku sud (ovdje se prevashodno misli na prvostepeni sud) u pravilu odlučuje o tužbenom zahtjevu na inicijativu stranaka, dakle ne po službenoj dužnosti, odnosno da sud o tužbenom zahtjevu odlučuje u granicama koje je odredila stranka (u konkretnom slučaju tužitelji u pogledu tužbenog zahtjeva, a tuženi u pogledu protivtužbenog zahtjeva), što znači da sud stranci (tužiteljima/tuženom) ne može dosuditi više nego što je ona tražila (u konkretnom slučaju utvrditi veći obim prava od onoga koje je tuženi, nakon što mu je dostavljen nalaz i mišljenje vještaka građevinske struke, uređenim protivtužbenim zahtjevom tražio), a niti joj može dosuditi ono što stranka (tuženi) nije tražila, jer bi u suprotnom došlo do prekoračenja tužbenog zahtjeva, odnosno procesne povrede zbog koje se može izjaviti žalba.

Stoga, kako je tuženi konačno preciziranim protivtužbenim zahtjevom (opredijeljen na ročištu za glavnu raspravu održanom 13.10.2021. godine), tražio od suda da obaveže tužitelje da mu solidarno, na ime sniženja naknade, isplate iznos od 3.182,40 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja protivtužbe pa do konačne isplate, dok su tužitelji konačno preciziranim tužbenim zahtjevom (opredijeljen podneskom od 13.10.2021. godine), tražili da sud obaveže tuženog da im, kao solidarnim povjeriocima, na ime duga isplati iznos od 88.118,37 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 13.04.2017. godine pa do konačne isplate, to je i prvostepeni sud pravilno postupio kada je odlučujući o zahtjevima stranaka (u obimu u kojem je našao da su isti osnovani), odlučio u granicama koji su i stavljeni u postupku (onako kao su oni i opredijeljeni), zbog čega ne stoji niti tvrdnja tuženog da je prvostepeni sud, donoseći pobijanu presudu, povrijedio odredbu člana 289. stav (1) Zakona o parničnom postupku.

Slijedom rečenog, neosnovana je i tvrdnja tuženog da je prvostepeni sud na iznos od 16.971,79 KM (iznos koji se odnosi na zadržani depozit), a koji iznos po zaključku prvostepenog suda čini dio ukupnog duga na koji je tuženi obavezan da isplati tužiteljima, pogrešno dosudio zakonsku zateznu kamatu, jer je pravilnim tumačenjem odredbe člana 6. Ugovora o izvođenju radova i dovođenjem iste u vezu sa nalazom i mišljenjem vještaka građevinske struke u pogledu ukupne vrijednosti izvršenih radova od strane tužitelja (ukupna vrijednost od 123.688,30 KM sa PDV-om), prvostepeni sud trebao doći do zaključka da od tako utvrđene ukupne vrijednosti izvedenih radova od strane tužitelja (iznos od 123.688,30 KM), treba oduzeti iznos ranije plaćenih radova (iznos od 91.468,78 KM), a zatim od tako dobijenog iznosa oduzeti i iznos od 3.054,92 KM (iznos na ime kašnjenja tužitelja sa izvođenjem radova od 18 dana), nakon čega bi upravo i dobio iznos koji je i dosuđen

prvostepenom presudom (iznos od 29.164,61 KM). Prema tome, iako je prvostepeni sud pogrešno zaključio koji su to iznosi koji čine strukturu ukupnog duga tuženog prema tužiteljima, isto nema uticaja na pravilnost i zakonitost prvostepene presude, ali ima uticaja na dosudu zakonske zatezne kamate, jer je odredbom člana 324. Zakona o obligacionim odnosima propisano da dužnik dolazi u docnju (zakašnjenje) kad ne ispunji obavezu u roku određenom za ispunjenje, a ako taj rok nije određen, dužnik dolazi u zakašnjenje kad ga vjerovnik pozove na ispunjenje obaveze usmeno ili pismeno, vansudskom opomenom ili započinjanjem nekog postupka čija je svrha da se postigne ispunjenje obaveze, a to je u konkretnom slučaju datum od 13.04.2017. godine, kao dan podnošenja tužbe.

U konačnom, neosnovano tuženi žalbom ukazuje i da je prvostepeni sud pogrešno primijenio materijalno pravo, jer je odredbom člana 320. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine propisano da pogrešna primjena materijalnog prava postoji kad sud nije primijenio odredbu materijalnog prava koju je trebalo da primijeni ili kad takvu odredbu nije pravilno primijenio. Pa, kako tuženi u konkretnom slučaju samo naveo da je prvostepeni sud „pogrešno primijenio odredbe materijalnog prava, a nije precizirao kako je ista uticala na pravilnost i zakonitost prvostepene presude, ovaj sud nije mogao ispitati osnovanost ovog žalbenog razloga.

Prema tome, kako kod iznesenog nisu osnovani žalbeni razlozi i navodi zbog kojih tužitelji/tuženi pobijaju prvostepenu presudu, kod toga da su sve činjenice i okolnosti, obzirom na odredbe gore pomenutih materijalnih propisa po kojima se postavljeni tužbeni/protivtužbeni zahtjev raspravlja i prosuđuje, potpuno i pravilno utvrđene i da nisu povrijeđena pravila od kojih zavisi osnovanost usvojenog dijela tužbenog zahtjeva, odnosno osnovanost usvojenog protivtužbenog zahtjeva, pošto je prvostepena presuda pravilna sa stanovišta primjene materijalnog prava, a nisu počinjene ni žalbama ukazane povrede parničnog postupka, to je valjalo žalbu tužitelja i žalbu tuženog u tim dijelovima odbiti kao neosnovane i prvostepenu presudu u pobijanim dijelovima (dijelu stava prvog, stavu drugom i stavu trećem izreke) potvrditi na osnovu odredbe člana 335. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Međutim, tuženi je djelimično u pravu kada tvrdi da je prvostepeni sud, u dijelu koji se odnosi na troškove parničnog postupka uzrokovane tužbenim zahtjevom, pogrešno primijenio odredbe Zakona o parničnom postupku.

Naime, neosnovana je tvrdnja tuženog iznesena u žalbi u kojoj tvrdi da je prvostepeni sud, donoseći odluku o troškovima parničnog postupka, pogrešno primijenio odredbu člana 129. stav (2) Zakona o parničnom postupku. Odredbom člana 129. stav 1. Zakona o parničnom postupku propisano je da o naknadi troškova sud odlučuje na određeni zahtjev stranke bez raspravljanja, a odredbom člana 129. stav 2. istog Zakona propisano je da je stranka dužna da u zahtjevu opredjeljeno navede troškove za koje traži naknadu i da je troškovnik dužna dostaviti najkasnije do završetka raspravljanja koje prethodi odlučivanju o troškovima, a ako se radi o donošenju odluke bez prethodnog raspravljanja, stranka je dužna zahtjev za naknadu troškova staviti u prijedlogu o kome sud treba da odluči. Stoga, kako je punomoćnik tužitelja „Prizma“ d.o.o. Bijeljina usmeno opredijeljenim troškovnikom (opredijeljen na ročištu za glavnu raspravu održanom 12.11.2021. godine) stavio zahtjev za

naknadu troškova postupka tako što je tražio da sud obaveže tuženog da mu za sastav odgovora na tužbu i pristup na svako od održanih ročišta isplati iznos od po 819,00 KM sa PDV-om, troškove vještačenja prema stanju u spisu, te troškove takse na tužbu i presudu u iznosu koji odredi sud, onda je jasno da je isti postupio u svemu kako to nalaže naprijed citirana odredba člana 129. Zakona o parničnom postupku.

Ali, osnovano se žalbom tuženog ukazuje da je prvostepeni sud previdio činjenicu da su tužitelji podneskom od 10.09.2020. godine, uredili tužbeni zahtjev na iznos od 71.146,58 KM, a što je za posljedicu imalo da je njihov uspjeh u sporu, za ročišta održana 10.09.2020. godine, 09.03.2021. godine i 08.06.2021. godine, manji od 43,85%, iz čega proizilazi da su konačni troškovi koji pripadaju tužiteljima/tuženom pogrešno obračunati.

Prije određenja troškova na koje stranke imaju pravo, ovaj sud je imao u vidu i da tuženi svojom žalbom nije osporavao iznose troškova koje je prvostepeni sud utvrdio i dosudio za pojedine procesne radnje za koje tužitelji, odnosno on imaju pravo na naknadu, zbog čega ni ovaj sud to nije ispitivao, već je samo iznos troškova parničnog postupka koje je prvostepeni sud dosudio tužiteljima/tuženom za procesne radnje preduzete od strane punomoćnika tužitelja na navedenim ročištima smanjio za 2,85%, odnosno za procesne radnje preduzete od strane zastupnika po zakonu tuženog povećao za 2,85% (srazmjerno konačnom uspijehu tužitelja u ovom postupku, a pri tome imajući u vidu vrijednost predmeta spora od 71.146,58 KM kada su naprijed navedene procesne radnja preduzete, te uspjehu tužitelja, odnosno tuženog u tim fazama postupka od 41%, odnosno 59%).

Tužitelju „Astra plan“ d.o.o. Brčko obzirom na vrijednost spora od 71.146,58 KM pripadaju troškovi nagrade punomoćniku za zastupanje na nastavcima ročišta za glavnu raspravu održanim 10.09.2020. godine, 09.03.2021. godine i 08.06.2021. godine u iznosima od po 295,20 KM (41% od prvostepenom presudom utvrđenih naknada za navedena ročišta), a tužitelju „Prizma“ d.o.o. Bijeljina pripadaju troškovi nagrade punomoćniku u iznosima od po 167,90 KM (41% od prvostepenom presudom utvrđenih naknada za navedena ročišta), dok tuženom pripadaju troškovi pristupa zastupnika po zakonu na ročišta održana 10.09.2020. godine i 09.03.2021. godine u iznosima od po 315,65 KM, te za ročište održano 08.06.2021.godine u iznosu od 419,90 KM.

Iako tužitelj „Prizma“ d.o.o. Bijeljina žalbom djelimično osnovano pobija odluku o troškovima postupka, sadržanu u dijelu stava prvog izreke prvostepene presude, njegova žalba je u pogledu odluke o glavnoj stvari (odluke prvostepenog suda sadržane u dijelu stava prvog izreke pobijane presude), u cijelosti neosnovana, pa kako je sa žalbom uspio samo u neznatnom dijelu, to je primjenom odredbe člana 130. u vezi sa članom 119. Zakona o parničnom postupku valjalo odlučiti da mu ne pripadaju troškovi žalbenog postupka.

Kod iznesenog, shodno odredbi člana 119. stav 2. Zakona o parničnom postupku, odnosno prema pravilima o procesnom prebujanju troškova koji pripadaju tužiteljima i troškova koji pripadaju tuženom, u konačnom pozitivna razlika je u korist tužitelja u iznosu od 1.919,90 KM, zbog čega je ovaj sud i odlučio kao u stavu trećem izreke ove presude.

Zbog navedenog, valjalo je žalbu tuženog djelimično uvažiti i rješenje o troškovima parničnog postupka sadržano u dijelu stava prvog izreke prvostepene presude preinačiti, odnosno odlučiti kao u izreci ove presude, a na osnovu odredbe člana 344. stav (1) tačka 3) Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Primjenom odredbe člana 130. stav (2) u vezi sa odredbom člana 120. stav (1) Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, ovaj sud je stavom četvrtim izreke ove presude odlučio o zahtjevu tužitelja „Prizma“ d.o.o. Bijeljina za naknadu troškova drugostepenog postupka (troškova na ime sastava odgovora na žalbu) i isti je odbio, obzirom da odgovor na žalbu, po svom sadržaju, nije bio nužan za zaštitu prava tužitelja u ovom sporu.

Na osnovu svega izloženog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Vuk Lučić